

SAK 12/2009

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2009

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget fra 2008 foreslås i hovedsak videreført i 2009.

2 FISKET I 2007

Totalkvoten for sei nord for 62°N ble fastsatt til 222.525 tonn, hvorav 20.550 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn ble avsatt til forsknings- og undervisningsformål og 250 tonn til agn. Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike redskapsgruppene i 2007.

Tabell 1: Status for 2007.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr 31.12.07	Rest	Fangstverdi (1000 kr)
Not	50.231	41.837	8.394	140.496
Trål	74.232	80.708	-6.366	496.191
Konvensjonelle	76.352	56.274	20.078	342.093
Sum	200.925	178.819	22.106	978.780

Kilde: Sluttseddelstatistikk

I 2007 ble det i alt fisket 178.819 tonn sei nord for 62 °N til en førstehåndsverdi av 979 millioner kroner. I tillegg kommer en avsetning på 250 tonn til agn.

3 GENERELT OM FISKET I 2008

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 247.000 tonn hvorav 20.850 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn til ble avsatt til forsknings- og undervisningsformål mens 350 tonn ble avsatt til agn. Den norske kvoten fordelt på de ulike gruppene og fangst registrert i Landings- og sluttseddelregisteret pr. 7. november fremgår av tabell 2.

Tabell 2: Gruppekvoter, landet kvantum og fangstverdi.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr. 7.11.08	Rest	Fangstverdi (1000 kr)
Not	56.250	38.605	17.645	120.076
Trål	83.250	61.636	21.614	375.520
Konvensjonelle	85.500	48.503	36.977	272.405
Sum	225.000	148.744	72.256	768.001

Kilde: Sluttseddelstatistikk

Per 7. november er det fisket 148.744 tonn sei nord for 62 °N til en førstehandsverdi av 768 millioner kroner. For 2008 ble det innført kvotefleksibilitet på gruppenivå. Ved overfiske eller underfiske av en gruppekvote av sei i 2008, kunne Fiskeridirektoratet trekke fra eller legge til et tilsvarende kvantum på vedkommende gruppekvote i 2009 innenfor en begrensning på 10 % av gruppekvoten i 2008.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for fartøy mellom 13 og 27,5 m s.l. har vært adgangsregulert siden 1999. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 300m³ krever spesiell tillatelse (tidligere seinotkonsesjon). Det er i øyeblikket 4 fartøy som har slik tillatelse. I tillegg er det 162 fartøy som medio november 2008 har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 3.

Tabell 3: Maksimalkvoter 2008

Fartøy-lengde	Kvote-faktor	Maks-kvoter pr. 01.01.08	Maks-kvoter pr. 26.06.08	Maks-kvoter pr. 10.07.08	Maks-kvoter pr. 28.07.08	Makskvoter pr. 10.09.09
Under 15m	1,00	365	475	713	1.070	Fritt fiske
15 – 20,9	1,50	548	712	1.068	1.602	
21 – 22,9	2,03	741	963	1.445	2.168	
23 – 25,9	2,43	887	1.153	1.730	2.595	
Over 26m	2,82	1.029	1.338	2.007	3.011	
Seinotkonsesjon	5,64	2.058	2.675	4.013	6.020	

For å sikre at gruppekvoten ble utnyttet ble maksimalkvotene økt med 30 % den 26.juni og videre med 50 % den 10. og 28. juli. Fra 10. september ble det åpnet for et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

I Landings- og sluttseddelregisteret er det pr. 7. november registrert fisket i alt 38.605 tonn sei med not nord for 62°N, slik at det da gjensto 17.654 tonn (31 %) av gruppekvoten på 56.250 tonn. 6 fartøy med fartøylengde under 13 meter har deltatt. Disse har til sammen fisket 122 tonn. Av fartøy med deltakeradgang har 97 fartøy deltatt, hvorav 3 har dispensasjon i forhold til maksimum fartøylengde på 27,5 meter. Fartøy med deltakeradgang har til sammen fisket 35.878 tonn. 3 fartøy med seinotkonsesjon har deltatt, og har fisket til sammen 2.055 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 318 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er sei som er tatt som bifangst i sildefisket.

Etter ønske fra næringen reduserte Fiskeri- og kystdepartementet den 8. september minstemålet som gjaldt for fiske etter sei med not i området nord for Lofotveggen fra 42 til 40 cm.

Når det gjelder notfisket etter sei i området mellom 62°N og 65°30'N, der det kan fiskes inntil 3.000 med et minstemål på 35 cm, opplyser Norges Råfisklag at det i 2008 har vært levert et relativt lite kvantum sei i størrelse mellom 32 cm til 40 cm. Dersom det fiskes mer enn 3.000 tonn sei under 40 cm i dette området, må det resterende kvantum fiskes med et minstemål på 40 cm.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 85.500 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2008. På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle fartøy under 28 meter. Pr. 7. november er det registrert fisket 38.388 tonn av kystflåten under 28 meter.

Seifisket med garn for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter ble adgangsbegrenset i 1998.

I 2008 ble gruppekvoten fastsatt til 9.405 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 11 % av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. Det ble fastsatt en maksimalkvote på 500 tonn pr fartøy med kvotefaktor 1,0. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering av gruppekvoten på 33 %, når en la til grunn at det ved årsskiftet var 23,1 kvoteenheter i fartøygruppen.

Garnfisket etter sei foregår tradisjonelt i første kvartal og er vanligvis over ved påsketider. I løpet av mars viste det seg at maksimalkvotene var utnyttet i noe varierende grad. For sikre at gruppekvoten ble oppfisket ble maksimalkvoten derfor opphevet 13. april.

11 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62° N i 2008, og disse har i følge Landings- og sluttседdelregisteret pr. 7. november fisket i alt 9.540 tonn. Fartøy over 28 meter uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50 % sei som bifangst så lenge fisket er åpent, og når fisket er stengt inntil 25 % sei som bifangst. Pr. 7. november har havfiskefartøy på eller over 28 meter har fisket 574 tonn sei som bifangst. Totalt er det fisket 10.114 tonn og gruppekvoten er således overfisket med 709 tonn.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 83.250 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 66.600 tonn til torsketralerne og 15.650 tonn til seitrålerne. Det ble avsatt et kvantum på 1.000 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 4 viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketralere, trålere med seitråltillatelse og trålere med Nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 4: Fangstutvikling i tonn rund vekt

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2008	Registrert kvantum pr. 07.11.08	Rest
Torsketrålere	66.600	48.289	18.311
Seitrålere	15.650	12.961	2.689
Andre trålere	1.000	386	614
Sum	83.250	61.636	21.614

Kilde: Sluttseddelstatistikk

Tabell 4 viser at det i 2008 er fisket i alt 61.636 tonn med trål og det gjenstår dermed hele 21.614 tonn.

3.3.1 Torsketrålerne

Torsketrålernes gruppekvote på 66.600 tonn ble fordelt som maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 5: Torsketrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2008

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.08	Herav garanterte	Makskvoter 21.08.08
Fabrikktrålere	1,32	1.023	851	1.330
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	775	645	1.008
Småtrålere	0,58	374	449,5	584

Fartøykvotene pr 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på 20 %. Den 21. august ble det gitt en tilleggskvote som tilsvarte en økning på 30 % av maksimalkvoten ved årsskiftet. Tillegget ble gitt som en maksimalkvote. Maksimalkvotene ble på nytt økt med 30 % den 14. november.

Pr. 7. november har torsketrålerne fisket 48.289 tonn og det gjenstår hele 18.311 tonn av gruppekvoten.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 15.650 tonn ble fordelt på følgende måte:

Tabell 6: Seitrålernes kvotefaktorer og maksimalkvoter i 2008

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.08	Herav garanterte	Makskvoter 21.08.08
Fartøy med kvotefaktor	0,35	525	438	683
Fartøy med kvotefaktor	0,75	1.125	939	1.463
Fartøy med kvotefaktor	0,85	1.275	1.064	1.658
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1.500	1.252	1.950

Som for torsketrålerne var seitrålerne sine maksimalkvoter overregulert med ca 20 % fra årets begynnelse. Også seitrålerne ble gitt et tillegg på maksimalkvoten den 21. august.

I henhold til tabell 4 har seitrålerne fisket 12.961 tonn og det gjenstår således 2.689 tonn gruppekvoten.

3.3.3 Andre trålere

Denne gruppen omfatter fartøy med industritråltillatelse, Nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på til sammen 1.000 tonn. Trålere som driver industrifiske kan ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten om bord.

For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det satt et tak på 150 tonn sei pr tråler fra årets begynnelse. Denne kvoten har ikke blitt endret i løpet av året.

Av tabell 4 fremgår det sluttseddelførte kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. I henhold til tabell 4 er det fisket 386 tonn av avsetningen på 1.000 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2009

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

ICES betegner bestanden av nordøstarktisk sei til å være bærekraftig og at den har god reproduksjonsevne. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er godt over føre-var-grensen. Fiskedødeligheten er stabil, og gytebestanden har siden 1994 vært godt over føre-var-nivået på 220.000 tonn. I en enbestandsanalyse høstes bestanden med en fiskedødelighet som gir høyt langtidsutbytte.

ICES har vurdert Forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei og funnet at denne er i tråd med føre-var-prinsippet. Forvaltningsstrategien er som følger:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

Forvaltningsstrategien gir et totaluttak for 2009 på 225.000 tonn, noe som innebærer en beregnet fiskedødelighet i 2009 på 0,29.

4.2 KVOTESITUASJONEN

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 225.000 tonn for 2009. Etter en stipulert avsetning på til sammen 22.000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland, forsknings- og undervisningskvoter og agn, blir disponibel kvote til norske fiskere 203.000 tonn. Avsetningen til tredjeland omfatter en kvote til Russland på 15.000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

I telefaks datert 12.11.2008 har Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at kvotefleksibiliteten ikke skal benyttes til å øke den total kvoten ut over 225.000 tonn i 2009. Beslutningen begrunnes med "... usikkerhet knyttet til bestandsberegningene som Havforskningsinstituttet har påpekt. Departementet legger til grunn at reguleringsforskriftens § 6 om overføring av gruppekvoter av sei mellom 2008 og 2009 er en "kan-bestemmelse", og ber om at direktoratet ikke gjør en slik overføring ved et eventuelt underfiske av gruppekvoter i 2008."

4.2.1 Forskningskvoter

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at for alle kvotebelagte arter, skal forskningskvoter inngå i totalkvoten.

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2009 på samme nivå som for 2008.

I år var avsetningen til forskning og undervisning 800 tonn sei nord for 62°N.

4.2.2 Agn

Som i de tre foregående årene ble det også i 2008 avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 350 tonn sei, 1.000 tonn makrell og 1.000 tonn norsk-vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 350 tonn sei, 1.000 tonn makrell og 1.000 tonn norsk-vårgytende sild til agnkvoter i 2009, det samme som i 2008.

4.3 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en totalkvote på 203.000 tonn, vil Fiskeridirektøren, - i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07 foreslå følgende fordeling av totalkvoten på 203.000 tonn:

Tabell 7: Gruppekvoter 2009

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38 %	77.140
Notgruppen	25 %	50.750
Trålgruppen	37 %	75.110
Sum	100 %	203.000

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.4 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2009 på 50.750 medfører en nedgang på 5.500 tonn (9,8 %) fra 2008.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. På bakgrunn av den relativt sett gode kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere notfisket med romslige maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 179 %. Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Erfaringene fra tidligere år tilsier at overreguleringen bør være stor i dette fisket.

Fiskeridirektøren har i beregningene på neste side lagt til grunn årets stige, og maksimalkvoter basert på en overregulering på omlag 180 % og et garantert kvantum som vist i tabell 8 på neste side.

Tabell 8: Maksimalkvoter i seinotfisket

Lengdegrupper	Kvote- stige	Maksimal- kvoter	Herav garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	330	118
15 – 20,9 meter	1,50	495	177
21 – 22,9 meter	2,03	670	240
23 – 25,9 meter	2,43	802	287
26 meter og over	2,82	931	333
Seinotkonsesjon	5,64	1.861	666

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 8.

Det er til sammen 428,868 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinotkonsesjon. Maksimalkvotene i tabellen over innebærer en overregulering av gruppeknoten på ca 180 %. I inneværende år var overreguleringen på ca. 179 % fra årets begynnelse.

Fartøy som både kan fiske sei med not og med konvensjonelle redskap, er pålagt den begrensning at det totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalknoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. I inneværende år har fartøyene hatt et fritt fiske med konvensjonelle redskaper (ubegrenset kvote), fartøyene har således hatt anledning til å fiske hele notknoten og i tillegg ubegrenset med konvensjonelt redskap. Fiskeridirektøren legger til grunn at dette blir situasjonen også i 2009.

I henhold til utøvelsesforskriften kan det i området mellom 66°33'N og 62°N fiskes 3000 tonn med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet i dette området må fiskes med et minstemål på 40 cm.

Fiskeridirektøren foreslår at 3.000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 66°33'N og 62°N.

4.5 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.5.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sitt vedtak at 11 % av den konvensjonelle kvoten skal tildeles konvensjonelle havfiskefartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy meter skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 8.485 tonn i 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i tidligere år avsettes et kvantum på 750 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt stor overregulering de siste årene. Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket etter sei disponerer i alt 23,1 kvoteenheter.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 50 %.

4.5.2 Konvensjonelle kystfartøy

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe settes til 57.855 tonn.

På bakgrunn av den romslige kvotesituasjonen vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre et fritt fiske for fartøy i lukket gruppe, med garanterte kvoter.

4.5.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 14 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe skal ha en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2009 som gir en gruppekvote på 10.800 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten i 2009 med garanterte kvoter.

4.6 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 203.000 tonn gir en trålkvote på 75.110 tonn i 2009.

4.6.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 1.000 tonn av gruppeknoten til seitrålerne til dekning av bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 7. november 2008 utgjør fangsten 386 tonn, som det fremgår av tabell 4 foran.

Industritrålere kan sør for 64°N ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Fartøy med vassildtråltillatelse har en tilsvarende bifangstadvang begrenset til 10 % nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtråltillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30`N 9°10`Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstadvangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter øyepål, vassild og sild, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med industritråltillatelse, vassildtråltillatelse nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtråltillatelse, kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

4.6.2 Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 75.110 tonn, blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålere og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstadvangen på 1.000 tonn til nordsjøtrålere trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 14.022 tonn, mens torsketrålere får en gruppekvote på 60.088 tonn.

4.6.3. Torsketrålerne

På bakgrunn av den relativt sett gode kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Tabell 9: Torsketrålernes kvotefaktorer og kvoter 2009

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert
Fabrikktrålere	1,32	969	775
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	734	587
Småtrålere	0,58	425	340

Det er lagt inn en overregulering på 25 % ved beregning av maksimalkvotene. Torsketrålerne disponerer medio november 102,3057 kvotefaktorer

4.6.4 Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerne gruppekvote i 2009 satt til 14.022 tonn.

På bakgrunn av den relativt sett gode kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere seitrålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Tabell 10: Seitrålerne kvotefaktorer og kvoter 2009

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Herav garantert
Fartøy under 21 m	0,35	489	391
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	1.048	838
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1.188	950
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1.396	1117

Det er lagt inn en overregulering på 25 % ved beregning av maksimalkvotene. Medio november er det i alt 12,5525 kvotefaktorer i seitrålergruppen.

5 KVOTEFLEKSIBILITET

Til Reguleringsmøtet i november 2007 foreslo Fiskeridirektøren etter en høringsrunde å innføre kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter sei nord for 62°N i 2008.

Fiskeridirektøren foreslo at 10 % av den ordinære gruppekvote (trål, not og konvensjonell) skulle være gjenstand for forskottering/overføring. Med ordinær kvote menes gruppekvote før overføring/fratrekk fra foregående år. Både Reguleringsmøtet og høringsinstansene var positiv til forslaget.

Kvotefleksibiliteten var tenkt å fungere slik at overfiske/restkvote på gruppenivå det ene året trekkes fra/legges til neste års kvote før fordeling på fartøynivå. Dersom det beregnes å ville gjenstå mer enn det som tillates overført må det gjennomføres en refordeling innen gruppen, eventuelt fordeles til andre grupper. Dersom det beregnes at en må forskuttere mer enn det som tillates må fisket stoppes, slik at forskuttert kvantum ikke overstiger det som er tillatt. Forskuttering det ene året vil måtte føre til redusert kvote det neste året, noe som vil bety lavere kvoter på det enkelte fartøy både som følge av at gruppekvote er redusert og som følge av at overreguleringen må reduseres slik at man unngår at man også det påfølgende året må forskuttere kvote.

Som nevnt har Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å ikke benytte kvotefleksibiliteten til å øke den norske totalkvote i 2009.

For 2008 er situasjonen at alle tre fartøygrupper vil ha mer enn 10 % å overføre til 2009. For en bestand som fullt ut forvaltes av Norge er ordningen med kvotefleksibilitet i en slik situasjon strengt tatt unødvendig, i det en i stedet for kvotefleksibilitet kunne foreta en tilsvarende justering av TAC. For senere år kan det likevel fortsatt være hensiktsmessig å ha innebygget den fleksible muligheten til et mindre over-/ underfiske på gruppenivå som ordningen gir adgang til.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtet om synspunkter på en eventuell videreføring av ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter sei nord for 62°N som innebærer at 10 % av gruppekvotene kan forskottes/overføres ved årsskiftet 2009/2010.